

“Χθες το βράδυ ενώ κοιμόμουν, παρουσιάστηκε ο Χριστός”

/ [Γνώμες](#)

Ο παπα-Σάββας, ύστερα από την τέλεση ενός Σαρανταλείτουργου, επέστρεψε στο κελλί του και καταπονημένος καθώς ήταν, τον αποπήρε ο ύπνος, ξεχνώντας την πόρτα ανοικτή. Το βράδυ έφτασε στο μοναστήρι ένας μουσουλμάνος και σαν είδε τον ηγούμενο του μίλησε στα Αραβικά:

- Σαπά αλχίρ Θεοδόσιε. Γουέν απούνα Σάββας. (Πού είναι ο πατήρ Σάββας);
- Δεν γνωρίζω, απάντησε ο ηγούμενος.

Στο άκουσμα του ονόματός του, ο παπα-Σάββας ξύπνησε και προχώρησε προς την πόρτα.

- Νάτος, του είπε ο Γέρων Θεοδόσιος, δείχνοντας τον Κύπριο ιερομόναχο.

Τότε ο Άραβας πλησίασε τον παπα-Σάββα και δακρύζοντας του είπε:

- Γκουντ μόνριγκ φάδερ, γκουντ μόνριγκ. (Καλημέρα Πάτερ, καλημέρα).

Ο Γέροντας τον ρώτησε:

- Αρ γιου κρίστιαν; (Είσαι χριστιανός);
- Νο, φάδερ. (Όχι πάτερ).
- Μιλάς ελληνικά;
- Ναι πάτερ.

Και ο μουσουλμάνος άρχισε να εξιστορεί στον παπα-Σάββα το ακόλουθο περιστατικό:

«Χθες το βράδυ ενώ κοιμόμουν, παρουσιάστηκε ο Χριστός και έλαμψε ολόκληρο το δωμάτιό μου. Με έσπρωξε δυνατά και μου είπε:

- Αύριο να επισκεφθείς το μοναστήρι του Αγίου Λαζάρου και εκεί βρίσκεται ένας ιερέας ονομαζόμενος παπα-Σάββας, ο οποίος έφθασε από την Κύπρο· να τους πεις να σε κατηχήσει και να σε βαφτίσει ο ίδιος”.

Σε λίγες μέρες, ο Γέροντας άρχισε την κατήχηση στα ελληνικά, χωρίς να βιάζεται να την ολοκληρώσει σύντομα. Στον έκτο χρόνο της κατήχησης, ο κατηχούμενος ρωτούσε επίμονα το Γέροντα, γιατί δεν προέβαινε στη βάφτισή του.

Εκτός αυτού, μια μέρα απροειδοποίητα, ο παπα-Σάββας έφυγε για το μοναστήρι του Κύπριου Αγίου Γεωργίου Χοζεβά. Ο Άραβας που έχασε τον πνευματικό του Πατέρα, ο οποίος του πρόσφερε ουράνια πνευματική τροφή, έκανε συχνά δίωρη περίπου πεζοπορία και πήγαινε προς συνάντησή του.

Κάποτε, ο Γέροντας μετατέθηκε στην Αθήνα ως εξομολόγος, ενώ λίγο αργότερα, κατά παράκληση ενός γνωστού του ενάρετου μοναχού που παρουσίασε προβλήματα υγείας, αποδέχθηκε και τον αντικατέστησε ως πνευματικό, στο Παριανό μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων.

Στο μεταξύ, ο μουσουλμάνος που έχασε τα ίχνη του πνευματικού του Πατέρα, τον οποίο του υπέδειξε ο Θεάνθρωπος, τον αναζητούσε, ελπίζοντας πως κάπου θα τον έβρισκε. Από κάποια πληροφορία που πήρε, οδηγήθηκε στο μοναστήρι της Πάρου, όπου λειτουργούσε ο παπα-Σάββας.

Μόλις έφτασε στη Μονή, ρώτησε:

- Μήπως είδατε τον πνευματικό μου Πατέρα Σάββα, τον Σταυροβουνιώτη Κύπριο;

Οι μοναχές του απάντησαν πως εκείνη την ώρα απουσίαζε, αλλά το βράδυ θα βρισκόταν στο μοναστήρι. Ο Άραβας τον περίμενε και μόλις τον είδε μπροστά του, έσκυψε στην αγκαλιά του και φώναζε:

- Πατέρα μου, Πατέρα μου, ήρθα να με βάλεις στο νερό.
- Μετά από τρεις μήνες θα σε βαφτίσω και θα σε ονομάσω Μιχαήλ.

Στο άκουσμα των τριών μηνών ο Μουσουλμάνος πήρε ένα μαχαίρι και είπε στον παπα-Σάββα:

- Θα το μπήξω στην καρδιά μου, επειδή δεν με βαφτίζεις και θα έχεις την αμαρτία μου.

Μπροστά σε αυτήν την αυθόρμητη και απερίσκεπτη απόφαση ο πατήρ Σάββας δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Για οποιαδήποτε αρνητική εξέλιξη, θα λογοδοτούσε στον Θεό.

Ο Άραβας που επιθυμούσε να γίνει Χριστιανός, πραγματικά δέχθηκε το Θείο κάλεσμα, για να γίνει μέλος της Εκκλησίας τους Χριστού. Την ώρα που τον βάφτιζε ο Γέροντας, ένα πολύχρωμο στεφάνι σχηματίστηκε τρεις φορές.

Στην διάρκεια της κατήχησης ο παπα-Σάββας του είπε να βγει έξω στον Νάρθηκα. Έβγαινε και κοίταζε μέσα στον ναό λυπημένος. Όταν τον βάφτισε, τον κάλεσε μέσα στο Άγιο Βήμα και έτρεξε χαρούμενος.

Μια αόρατη φωνή του ψιθύρισε: «Σήμερα είσαι χριστιανός».

Κάθε φορά που λειτουργούσε ο παπα-Σάββας ο νέος χριστιανός παρακολουθούσε τη Θεία Λειτουργία με μεγάλη ευλάβεια.

πηγή: <https://www.pemptousia.gr>

Από το βιβλίο της Μοναχής Ευγενίας Κλειδαρά, ηγουμένης Ιεράς Μονής Αγίου Ραφαήλ, Θέρμη Μυτιλήνης, «Ο Άγιος Γέροντας Σάββας Σταυροβουνιώτης», όπως αναδημοσιεύεται στο βιβλίο του Κώστα Παπαγεωργίου, ο “Όσιος Γέροντας Σάββας Σταυροβουνιώτης (1985), Ένας επιφανής Κύπριος Άγιος του εικοστού αιώνα”.